

Σταθεροποίηση (;) σταθερά σε βάρος μας

Στη δίνη των νέων stress tests οι τράπεζες

Προελαύνει η εργοδοτική αυθαιρεσία

"Τελειώνουν" με τον ΛΕΠΕΤΕ - Προς μοντέλο ατομικής στοχοθεσίας;

Τους τελευταίους μήνες, η συζήτηση που αφορά στο τραπεζικό σύστημα στη χώρα μας καταλήγει στο συμπέρασμα, ότι μετά από τρεις ανακεφαλαιοποιήσεις έχει πια διαμορφωθεί μια "ισορροπία" και εμφανίζονται συνθήκες "σταθερότητας". Υπάρχει η προσμονή, μάλιστα, ότι τα επικείμενα stress test θα διαπιστώσουν του λόγου το αληθές.

Με βάση τις επεξεργασίες μας, τα stress test δεν πρόκειται να είναι μια απλή υπόθεση, μια άσκηση ρουτίνας. Κι αυτό γιατί η κάθε συστημική τράπεζα χωριστά αντιμετωπίζει το δικό της ιδιαίτερο ζήτημα. Μπορεί κανείς σήμερα να μην θέλει να χαλάσει την "μνημονιακή πολιτική σούπα" της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ σε συνεργασία με Ε.Ε. και πιστωτές,

η σταθερότητα των τραπεζών, ωστόσο, παραμένει ζητούμενο.

Το μόνο που με τα χρόνια έχει πια ξεκαθαρίσει, είναι ότι η οποιαδήποτε "σταθερότητα" επιδιώκεται σταθερά σε βάρος των εργαζομένων και της κοινωνίας. Με

σταθερούς όρους συνεχίζεται το σχέδιο μείωσης των θέσεων εργασίας στον κλάδο, όπου εισάγονται και νέες μέθοδοι εργοδοτικής βίας (αποσχίσεις κλάδων, μεταθέσεις σε ανύπαρκτες "διευθύνσεις-φαντάσματα"). Την ώρα που οι συνδικαλιστικές ηγεσίες σε ΣΥΕΤΕ και ΟΤΟΕ επιμένουν ότι οι μέχρι τώρα "εθελούσιες" δεν ήταν απολύσεις... Κι ας είμαστε και στην Εθνική σε αναμονή νέας "εθελούσιας", οι όροι της οποίας είναι ακόμη άγνωστοι.

Με σταθερούς όρους, ο ΛΕΠΕΤΕ οδηγείται στον αφανισμό, ή τέλος πάντων στον μετασχηματισμό του σε φορέα πρόσθετης επαγγελματικής ασφάλισης με πετσοκομμένη παροχή. Η τράπεζα από την αρχή σταθερά βρίσκεται στην γραμμή αυτή. Η συνδικαλιστική διαχείριση που γίνεται από την πλειοψηφία του ΣΥΕΤΕ θολώνει αντί να οξύνει, προτάσσοντας κούφια συνθήματα περί "δίκαιης, βιώσιμης και αξιοπρεπούς λύσης υπέρ όλων των εργαζομένων".

Με σταθερούς όρους συνεχίζεται και η υποβάθμιση των εργασιακών σχέσεων. Από τη μία, η καθημερινότητα χαρακτηρίζεται από εξοντωτικές συνθήκες σε μεγάλο μέρος του Δικτύου (και όχι μόνο). Που δεν αντιμετωπίζονται με 50 προσλήψεις, όπως υποστηρίζει η διοίκηση. Συνεχίζουν να αντιμετωπίζονται, ωστόσο, με χιλιάδες απλήρωτες υπερωρίες, με εστιακή επέκταση του ωραρίου, όπως πχ με την περιβόητη εγκύκλιο για την αλληλογραφία.

Με σταθερούς όρους προχωράει και η εργοδοτική αυθαιρεσία, όπως αποδεικνύει ξεκάθαρα όλο το παιχνίδι που συνεχίζει να γίνεται με τους Premium. Όσο

ακόμη και σαφείς Εγκύκλιοι δεν εφαρμόζονται "γιατί έτσι...", τόσο ξεκάθαρα γίνεται το σχέδιο της τράπεζας για τη νέα εποχή των εργασιακών σχέσεων σε καθεστώς συρρίκνωσης και ψηφιακού μετασχηματισμού. Όπου κυρίαρχη θέση έχει η επιδίωξη της τράπεζας για μοντέλα ατομικής στοχοθεσίας και αξιολόγησης.

Παράθυρο που ανοίγει με την πρόσφατη αναδιάρθρωση του Δικτύου σε πελατοκεντρική βάση.

Ευχόμαστε και προσπαθούμε, όλα τα παραπάνω, και πολλά ακόμη που αναλύονται

στις υπόλοιπες σελίδες του εντύπου, να αποτελέσουν την βασική ύλη για την Γενική Συνέλευση του ΣΥΕΤΕ και τη δημόσια συζήτηση μέχρι τις εκλογές του Συλλόγου. Γιατί στις σημερινές συνθήκες, η επιλογή της "κορώνας", του "κομματικού κοκοριού", της επίδειξης γραφειοκρατικού παραγοντισμού, της δικαιολόγησης των κυβερνητικών ευθυνών, αποτελεί επιλογή ήττας, που εξυπηρετεί αποκλειστικά το σχέδιο της άλλης πλευράς. Αντίθετα, η επιλογή της μαζικής συμμετοχής, της λογοδοσίας, του σχεδιασμού "από τα κάτω" και του αγωνιστικού προσανατολισμού, είναι το μοναδικό φως που δεν σβήνει ποτέ... Όσοι νόμοι κι αν περάσουν καταστέλλοντας συνδικαλιστικά και απεργιακά δικαιώματα!

Διαβάστε στο Τεύχος 4:

Φάκελος "Τράπεζες": Εξελίξεις, stress test, εξωτραπεζικός τομέας. Μας επηρεάζουν;

Παρατηρητήριο Εργοδοτικής Αυθαιρεσίας: Ιστορίες καθημερινής τρέλλας στην ΕΤΕ

ΛΕΠΕΤΕ: Η μόνη θέση επ' ωφελεία εργαζομένων και συνταξιούχων

Το εργασιακό στρες και η ανάγκη μαζικών προσλήψεων

Το πελατοκεντρικό φέρνει την ατομική στοχοθεσία: Η θέση μας

Νέα "εθελούσια"; ΟΧΙ, ευχαριστώ!

Η 3^η αξιολόγηση και η πρώτη επίθεση στα συνδικαλιστικά δικαιώματα

31 Μαρτίου: ΟΛΟΙ και ΟΛΕΣ στην ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΣΥΕΤΕ

Καταψηφίζουμε τα πεπραγμένα - Παλεύουμε για έναν ΣΥΕΤΕ μαχητικό και δημοκρατικό

Ιστορίες καθημερινής τρέλλας στην ΕΤΕ
Παρατηρητήριο Εργοδοτικής Αυθαιρεσίας

Premium αδικίες!

Με τις πράξεις διοίκησης 683 και 684/29.12.2017 προχώρησαν κάποιες αναβαθμίσεις και εντάξεις συναδέλφων Premium στην κλίμακα ευθύνης. Παρόλα αυτά, η Διοίκηση της Τράπεζας αποφάσισε μονομερώς να μην εφαρμόσει πλήρως την ενεργή εγκύκλιο Β' 51/21.3.2008, που αφορά στην εξέλιξη όσων εργάζονται ως Premium. Η συγκεκριμένη εγκύκλιος χαρακτηριστικά αναφέρει:

"ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΗ ΕΞΕΛΙΞΗ: [...] Ανανατίθενται καθήκοντα Σ.Π. σε υπαλλήλους που δεν κατέχουν κλιμάκιο ευθύνης, εφόσον παραμένουν Σ.Π. επί τουλάχιστον 18 μήνες, λαμβάνουν το κλιμάκιο ευθύνης που αντιστοιχεί στον Προϊστάμενο Υπηρεσίας του Καταστήματος."

Πολλοί συνάδελφοι/-ισσες μας, που πληρούσαν τους όρους που έχει θέσει η ίδια η Τράπεζα, **δεν αναβαθμίστηκαν.**

Ποιος πήρε την απόφαση αυτή και με τι κριτήρια;

Η θέση της πλειοψηφίας του ΣΥΕΤΕ για το ζήτημα υπήρξε "χλιαρή" και υποχωρητική. Ίσως βασισμένη στην πάγια λογική για "επιμέρους ρυθμίσεις και διευθετήσεις σε προσωπικό επίπεδο"... Για την Πρωτοβουλία, ωστόσο, η εφαρμογή των προβλεπόμενων από Κανονισμούς, Συμβάσεις και Εγκυκλίου, δεν μπορεί να αποτελεί αντικείμενο "παζαριού" με τη διοίκηση, ούτε "ατομικών διευθετήσεων". **Είναι υποχρέωση της Τράπεζας.** Απαιτείται άμεση και

δυναμική συνδικαλιστική παρέμβαση, ώστε οι **συνάδελφοι και οι συνάδελφισσες, που θίγονται από τη μέχρι τώρα μη εφαρμογή της Εγκυκλίου, να αποκατασταθούν υπηρεσιακά και μισθολογικά.**

Όσο η Διοίκηση επιχειρεί να ξεμπερδεύει με υποχρεώσεις της που θεωρεί "βαριδιά", τόσο οφείλουμε **οι παρατάξεις και όσοι/-ες συνάδελφοι/-ισσες κινούνται σε αγωνιστική κατεύθυνση να συντονιστούμε και να σχεδιάσουμε τη δράση μας.**

Διαγωνισμοί Διευθύνσεων. Για ποιους;

Το τελευταίο διάστημα έχουμε γίνει δέκτες πολλών καταγγελιών από συναδέλφους. Ενώ προκηρύσσονται εσωτερικοί διαγωνισμοί για την στελέωση διευθύνσεων (χρηματοδοτικά, dealing room, κ.α.), μένουν στα μιά του δρόμου. Εργαζόμενοι εντός κριτηρίων μένουν stand-by επ' αόριστον, άλλοι αποκλείονται χωρίς επαρκή αιτιολόγηση, ενώ έχουν καταγραφεί και περιπτώσεις εκβιασμών, όπου **συνάδελφοι καλούνται να υπογράψουν ότι δε θα δεχτούν τη θέση στην περίπτωση που επιλεγούν, προκειμένου να ικανοποιηθεί κάποιο άλλο αίτημά τους (π.χ. μετάθεση).**

Ως Πρωτοβουλία επιμένουμε από την πρώτη στιγμή ότι **όλες οι θέσεις σε δίκτυο και διευθύνσεις πρέπει να προκηρύσσονται.** Αυτό, όμως, δε μπορεί να γίνεται για τα μάτια του κόσμου. Απαιτούμε **ίσες ευκαιρίες για όλους και όλες, διαφάνεια, ενημέρωση, επαρκή αιτιολόγηση και σαφή κριτήρια επιλογής.** Δε θα ανεχτούμε σε καμία περίπτωση το ανεξέλεγκτο διευθυντικό δικαίωμα και την αυθαιρεσία ως τη νέα εργασιακή πραγματικότητα.

Παραβίαση ωραρίου δια... αλληλογραφίας και ATM

Σύμφωνα με την εγκύκλιο Β' 10/19.01.2018 αλλάζει η διαδικασία της αλληλογραφίας. Στο παράρτημα της εγκυκλίου, συγκεκριμένα, διαβάζουμε σχετικά:

"Η εταιρεία επισκέπτεται τα Καταστήματα στο Νομό Αττικής μία φορά την ημέρα το μεσημέρι 15:00-15:45 (την Παρασκευή 14:30-15:15) προκειμένου να παραδώσει την εισερχόμενη αλληλογραφία και να παραλάβει την αλληλογραφία που έχουν τα Καταστήματα προς αποστολή."

Το ίδιο ισχύει και για τα καταστήματα της Θεσσαλονίκης. Με βάση επίσημο κείμενο, δηλαδή, η διοίκηση θεωρεί αυτονόητο, ή μάλλον εξαναγκάζει τα Καταστήματα να **παραμείνουν ανοικτά έως και μισή ώρα μετά το συμβατικό ωράριο** για την παραλαβή και αποστολή της αλληλογραφίας! Προφανώς η συγκεκριμένη εγκύκλιος πρέπει τουλάχιστον να **τροποποιηθεί άμεσα.**

Και σαν να μην έφτανε αυτό, πρόσφατα κυκλοφόρησε και νέα οδηγία για τον **εφοδιασμό των ATM.** Περιορίζεται κατά πολύ το ύψος των χρηματικού και ως εκ τούτου σε πολλές περιπτώσεις απαιτούνται **διπλοί καθημερινοί εφοδιασμοί.** Αποτέλεσμα, η σε **μόνιμη βάση παραβίαση του ωραρίου.**

Υπενθυμίζουμε σε όσους κάνουν ότι ξεχνούν, ότι **το ωράριο είναι κατοχυρωμένο με κλαδική σύμβαση.** Αν η διοίκηση θέλει να αλλάξει διαδικασίες και κανόνες ασφαλείας, εμείς απαιτούμε το σεβασμό του ωραρίου σε κάθε περίπτωση.

Επιπλέον, πότε επιτέλους θα θέσουν οι συνδικαλιστικές ηγεσίες σε ΣΥΕΤΕ και ΟΤΟΕ το ζήτημα της **μείωσης του χρόνου εργασίας;** Ειδικά τώρα, που οι εργοδοσίες μας εξυμνούν και ταυτόχρονα επενδύουν στα θαυμαστά επιτεύγματα της **τεχνολογίας,** επιδιώκοντας με τον τρόπο αυτό την υποκατάσταση χιλιάδων θέσεων εργασίας...

Αναίτια stop σε μεταθέσεις και τοποθετήσεις

Όλο και συχνότερα φτάνουν στα αυτιά μας **παράπονα** συναδέλφων. Σε κάποιες περιπτώσεις, ενώ ανώτερα στελέχη στα λόγια

κατανοούν την ανάγκη **μετάθεσης για προσωπικούς ή οικογενειακούς λόγους,** στην ουσία μπαίνουν συνεχή εμπόδια, πέραν της καθιερωμένης (αλλά όχι προβλεπόμενης) αμοιβαίας. Σε άλλες περιπτώσεις, ενώ υπάρχει καθολική υπηρεσιακή συμφωνία για την αξία τους και τη δυνατότητα άμεσης **ανάληψης ανώτερων καθηκόντων,** εφευρίσκονται διάφορες δικαιολογίες, ώστε να **αποκοπούν οι προοπτικές εξέλιξης...**

Υπάρχουν αρκετά **στελέχη** που φέρονται λες και είναι... ιδιοκτήτες της τράπεζας. Αδιαφορώντας για κανονισμούς, δικαιώματα, εξέλιξη και υπαρκτές ανάγκες των συναδέλφων. Αναρωτιόμαστε: **Όταν θέλετε να μας διώξετε με τις και καλά "εθελούσες", τότε λέτε "ουδείς αναντικατάστατος".** Όταν πάλι κάποιος ή κάποια έχει αποδεδειγμένα δικαίωμα για τοποθέτηση ή μετάθεση, τότε ανάγεται σε **"άκρως απαραίτητο", σε "αναντικατάστατο", και εξαναγκάζεται σε καθλήωση.**
Ας σοβαρευτούμε κάποτε!

"Τελειώνουν" με τον λογαριασμό Επικούρησης ΕΤΕ

Η μόνη θέση πραγματικά επ' ωφελεία εργαζομένων και συνταξιούχων

Η μάχη για την υπεράσπιση του ΛΕΠΕΤΕ είναι αναμφίβολα το κορυφαίο γεγονός εντός ΕΤΕ το τελευταίο εξάμηνο. Κι αυτό γιατί, πέρα από την εξαιρετική σημασία που έχει η διάσωση του λογαριασμού για τους συνταξιούχους και τους ασφαλισμένους του, στην εποχή των Μνημονίων είναι κρίσιμη οποιαδήποτε μάχη αφορά ασφαλιστικά δικαιώματα, περιθαλψη, και συλλογικές συμβάσεις. Δυστυχώς, όμως, η τροπή που παίρνουν τα πράγματα μας βρίσκει ως **"Πρωτοβουλία"** αντίθετους. Τόσο το σχέδιο των κυρίαρχων παρατάξεων στο ΣΥΕΤΕ (ΔΗΣΥΕ-ΔΑΚΕ) όσο και οι αντιλήψεις που εκφράζει η ΔΑΣ για το ζήτημα, χαρακτηρίζονται από σοβαρές αδυναμίες, που αν δεν ξεπεραστούν, θα είναι δύσκολο να υπάρξει αίσιο τέλος στη διεκδίκησή μας. Επιπλέον, η **διοίκηση της ΕΤΕ επιμένει στον ασχρό εκβιασμό της**, αρνούμενη να καλύψει τις υποχρεώσεις της στον ΛΕΠΕΤΕ, με αποτέλεσμα οι χιλιάδες δικαιούχοι να βρίσκονται για μήνες σε απόγνωση. Ενώ η **κυβέρνηση**, αφού "καθάρισε" το Ασφαλιστικό, παρακολουθεί αμέτοχη. Για τους λόγους αυτούς, επαναφέρουμε την θέση που επανειλημμένα έχουμε υποστηρίξει στα όργανα του ΣΥΕΤΕ και δημόσια, θεωρώντας ότι στην κατεύθυνση αυτή βρίσκεται η μόνη λύση πραγματικά επ' ωφελεία των εργαζομένων και των συνταξιούχων.

Ρήγματα στη συνδικαλιστική γραμμή

Στα αρχικά της στάδια η μάχη για το ΛΕΠΕΤΕ χαρακτηρίστηκε από αγωνιστική διάθεση, στην οποία μάλιστα υπήρξε σημαντική συμμετοχή των εργαζομένων. Η **αγωνιστικότητα αυτή, όμως, δεν κεφαλαιοποιήθηκε**. Δεν επενδύθηκε σε έναν σχεδιασμό συνέχειας. Αντίθετα, παρουσιάστηκαν σημαντικά ρήγματα στη συνδικαλιστική γραμμή, με ευθύνη των ΔΗΣΥΕ, ΔΑΚΕ και ΔΑΣ. Ως σημαντικότερα εντοπίζουμε τα εξής:

ΑΠΟΥΣΙΑ ΘΕΣΗΣ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΚΗΤΙΚΟΥ ΠΛΑΙΣΙΟΥ

Σε επίπεδο πλειοψηφίας ΣΥΕΤΕ δεν διαμορφώθηκε ποτέ μια συγκεκριμένη θέση για τον ΛΕΠΕΤΕ. Υπήρξαν μόνο γενικόλογες αναφορές για "δίκαιη και αξιοπρεπή λύση". Αναφορές που εμπεριέχουν μέσα τους τη λογική της υποχώρησης. Στο Δ.Σ. αρκετές φορές γινόταν ξεκάθαρο, ότι η πρόταση της διοίκησης αποτελεί βάση συζήτησης. Ενώ από την πλευρά της η ΔΑΣ επιμένει μέχρι σήμερα στην κυβερνητική θέση περί "διμερούς ζητήματος". Όταν απουσιάζει μια καθαρή θέση, τότε βρίσκεσαι με την πλάτη στον τοίχο.

ΜΟΝΟΜΕΡΕΙΑ ΣΤΑ ΝΟΜΙΚΑ ΜΕΤΡΑ

Όσο κι αν η νομική οδός ήταν επιβεβλημένη, από την πλειοψηφία του ΣΥΕΤΕ υπήρξε μονομερής προσκόλληση σε αυτήν. Ενώ θα έπρεπε παράλληλα να υπάρχει σχεδιασμός αγωνιστικής κλιμάκωσης. Ούτε φυσικά επιχειρήθηκε το αναγκαίο άνοιγμα στη βάση του Συλλόγου, με περιφερειακές συνελεύσεις και συμμετοχή όλων στο σχεδιασμό.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΜΕΣΩ ΕΜΠΕΙΡΟΓΝΩΜΟΝΩΝ

Όχι μόνο έγινε αποδεκτός ο διάλογος που πρότεινε η διοίκηση, χωρίς ωστόσο να μετακινείται από τις θέσεις της. Αλλά στον διάλογο ο ΣΥΕΤΕ εκπροσωπείται από 2 εμπειρογνώμονες που ποτέ δεν πήραν συγκεκριμένη εντολή από το Δ.Σ.

"Μπετόν" η Διοίκηση

Όλο αυτό το διάστημα, η διοίκηση της ΕΤΕ δεν έχει μετακινηθεί κεραία από τον αρχικό της σχεδιασμό. Αρνείται να καταβάλει τις υποχρεώσεις της στον ΛΕΠΕΤΕ, εκβιάζει τους χιλιάδες συνταξιούχους και επιχειρεί να σύρει τις συνδικαλιστικές ηγεσίες στο δικό της γήπεδο. Η επιδίωξη της εστιάζεται σε τρία επίπεδα:

1. **Σημαντική μείωση των σημερινών της υποχρεώσεων** για Επικούρηση. Χωρίς να έχουν δοθεί στοιχεία, η όλη μεθοδευση δείχνει ότι στοχεύει σε μείωση πολύ πάνω από 50%.
2. **Μεταφορά όλων των ασφαλισμένων του ΛΕΠΕΤΕ στο ΕΤΕΑΕΠ** του ΕΦΚΑ ως αποκλειστικό φορέα Επικουρικής Ασφάλισης με **πετσοκομμένη σύνταξη**. Η ΕΤΕ εξοικονομεί **6% εργοδοτικής εισφοράς** για τους εργαζόμενους, ενώ θα κληθεί να καταβάλει ποσό για την μεταφορά των συνταξιούχων.
3. **Μετασχηματισμός του ΛΕΠΕΤΕ σε επαγγελματικό ταμείο** που θα δίνει μια μικρή πρόσθετη παροχή στους ασφαλισμένους του, χωρίς καμία εγγύηση. Ενδεχομένως να αφορά όλους τους εργαζόμενους στην ΕΤΕ.

Η θέση της Πρωτοβουλίας: Ανοιχτός ΛΕΠΕΤΕ ως αποκλειστικός φορέας Επικούρησης για όλους

Από την αρχή της κρίσης του ΛΕΠΕΤΕ, η **Πρωτοβουλία** σταθερά προτείνει τις παρακάτω θέσεις ως κατευθυντήρια γραμμή για την διεκδίκηση λύσης που να **διασφαλίζει τα συμφέροντα των εργαζομένων και των συνταξιούχων**.

ΜΕΤΑΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΛΕΠΕΤΕ ΣΕ ΑΝΟΙΧΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ

Ο ΛΕΠΕΤΕ σήμερα είναι ένα κλειστό σύστημα. Μοναδική λύση για τη σωτηρία του είναι να **ασφαλιστούν σε αυτόν όλοι οι εργαζόμενοι στην ΕΤΕ, με επιστροφή όσων από 1/1/2005 και μετά ασφαλιζονται στο ΕΤΕΑΕΠ**. Κάτι που προφανώς απαιτεί νομοθετική παρέμβαση της κυβέρνησης, η οποία αδιαφορεί για ένα ζήτημα κοινωνικής ασφάλισης.

ΙΣΟΡΡΟΠΙΑ ΚΑΙ ΒΙΩΣΙΜΟΤΗΤΑ ΣΕ ΑΝΑΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΒΑΣΗ

Η διοίκηση της ΕΤΕ (και όχι μόνο...) υποστηρίζει, ότι ακόμη κι αν συμβεί αυτό, ο ΛΕΠΕΤΕ δεν παύει να είναι ελλειμματικός. Απαντάμε, ότι η **ισορροπία ενός ασφαλιστικού φορέα διαπιστώνεται σε αναλογιστική βάση. Με τις νέες εισφορές που θα εισπράττει κάθε χρόνο και σε βάθος χρόνου, ο ΛΕΠΕΤΕ θα ισορροπήσει τελικά χωρίς να θιγεί η παροχή ΔΙΕΝΕΡΓΕΙΑ ΑΝΑΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ ΜΕΛΕΤΗΣ ΑΠΟ ΤΟ ΣΥΕΤΕ**. Αντί να περιμένει τα στοιχεία της εργοδοσίας, ο ΣΥΕΤΕ να προχωρήσει σε διενέργεια **αναλογιστικής μελέτης** αναζητώντας το **χρονικό σημείο ισορροπίας και βιωσιμότητας του ΛΕΠΕΤΕ**.

ΦΑΚΕΛΟΣ ΤΡΑΠΕΖΕΣ

Στη δίνη των εξελίξεων:
Stress tests, σταθεροποίηση, "γκρίζος" τομέας
Πως μας επηρεάζουν όλα αυτά;

Σε νέα φάση το τραπεζικό σύστημα

Μετά από τρεις ανακεφαλαιοποιήσεις, και εν μέσω πιο χαλαρών πλέον **capital controls**, το εγχώριο τραπεζικό σύστημα έχει περάσει σε μια νέα φάση. Υπάρχει μια διαμορφωμένη ισορροπία, με τις 4 **συστημικές τράπεζες** (ETE, Πειραιώς, Alpha και Eurobank) να ελέγχουν άνω του 90% της αγοράς, ενώ το παζλ συμπληρώνεται από την Αττικής και τις 6 συνεταιριστικές που έχουν απομείνει.

Ειδικότερα, με την 3η ανακεφαλαιοποίηση του 2015, συντελέστηκε η **μεταφορά ιδιοκτησίας των τραπεζών σε διεθνή funds**. Στρατηγικοί παίκτες πήραν τον έλεγχο κι έχουν λόγο και ρόλο όχι μόνο στη λειτουργία των τραπεζών, αλλά και στην παραγωγική διάρθρωση και το όποιο αναπτυξιακό σχέδιο της χώρας.

Τόσο στην Πειραιώς όσο και στην Alpha, ο αμερικανός επενδυτής **Paulson** έχει πάρει ισχυρή θέση, ενώ έχουν τοποθετηθεί με μικρότερα ποσοστά διάφορα funds από ΗΠΑ, Κατάρ και άλλες χώρες. Στην Eurobank το τοπίο είναι καθαρό, αφού η **Fairfax** και άλλες

εταιρίες συμφερόντων του Καναδού **Watsa** έχουν τον πλήρη έλεγχο της τράπεζας, σε συντονισμό με άλλα συμφερόντά τους. Φέρονται να έχουν σχέση τόσο με την εξόρυξη χρυσού στην Χαλκιδική, όσο και με τοποθετήσεις σε άλλους παραγωγικούς τομείς.

Η **Εθνική** παραμένει υπό τον έλεγχο του **ΤΧΣ**, το οποίο διατηρεί το 40,4% των μετοχών. Κανένα fund δεν έχει φτάσει σε ποσοστό ιδιοκτησίας 5%. Δεν περνά απαρατήρητη, ωστόσο, η συμμετοχή της περιβόητης **BlackRock** με 2,5%, όσο και της επίσης αμερικανικής **GlobalX** με 1%. Πρόκειται, λοιπόν, για μια νέα πραγματικότητα. Η αποκωδικοποίηση της οποίας οδηγεί σε ένα ξεκάθαρο συμπέρασμα. Οι "παίκτες" ήρθαν για να γράψουν **άμεσα κέρδη** και υπεραξίες. Ταυτόχρονα, σε στρατηγικούς όρους, **το κεφάλαιο θέλει να επιβάλει την "ανάπτυξη" με όρους παγκοσμιοποιημένης αγοράς**. Σε βάρος, φυσικά, της κοινωνίας, των εργαζομένων και της οποιασδήποτε εναλλακτικής διεξόδου για την χώρα.

Τι συμβαίνει με τα νέα stress tests;

Στις διοικήσεις των τραπεζών επικρατεί συγκρατημένη... ανησυχία για τα επικείμενα **stress tests**. Παρότι το γενικότερο κλίμα δείχνει ότι οδεύουμε προς πολιτικά διαχειρίσιμη διαδικασία.

Προφανώς είναι ελάχιστα οι άνθρωποι που γνωρίζουν τα ακριβή κριτήρια των stress tests. Φαίνεται, πάντως, ότι το αρχικό σκεπτικό διαφοροποιείται κάπως, στο βαθμό που ήδη γίνονται δειγματοληπτικοί έλεγχοι στα χαρτοφυλάκια των τραπεζών. Ενώ και η **κάθε τράπεζα φαίνεται να αντιμετωπίζει το δικό της ιδιαίτερο ζήτημα**.

Ωστόσο οι πάντες γνωρίζουν, ότι ενδεχόμενο "ατύχημα" θα αντιμετωπιστεί πλέον με βάση όσα προβλέπει η **οδηγία BRRD** της Ε.Ε. περί bail in. Δηλαδή με επιβάρυνση αρχικά των μετόχων, στη συνέχεια των ομολογιούχων και στο τέλος των καταθετών.

Ας μην γελιόμαστε, όμως. Κανείς από τους "παίκτες" σε εγχώριο και διεθνές επίπεδο δεν θέλει να χαλάσει την άνοστη **μνημονιακή σούπα της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ/ΑΝΕΛ**. Εκτιμούμε, ότι ακόμη κι αν υπάρξουν αστερίσκοι ή παρατη-

ρήσεις στα αποτελέσματα των τεστ, αυτά δεν θα δημοσιοποιηθούν, αλλά θα διοχετευθούν "αρμοδίως".

Τότε, λοιπόν, **γιατί όλος αυτός ο ντόρος**; Προφανώς για να αξιοποιηθούν ποικιλοτρόπως τα stress test ως **μοχλός πίεσης**. Ως φερετζές για την περαιτέρω **μείωση των θέσεων εργασίας**. Ως τοίχος ενάντια στα όποια **αιτήματα απέναντι στην εργοδοσία**. Ως οδοστρωτήρας για να εκποιηθεί με κάθε τρόπο το μεγαλύτερο κομμάτι των **κόκκινων δανείων**. Ακόμη και με όρους κοινωνικής τρομοκρατίας, όπως δείχνει η καταστολή του κινήματος κατά των πλειστηριασμών.

Κι εδώ ισχύει το "δούναι και λαβείν". Η κυβέρνηση έδωσε το νομοθετικό πλαίσιο για την **λειτουργία των εταιριών διαχείρισης κόκκινων δανείων** και ταυτόχρονα θέσπισε τους **ηλεκτρονικούς πλειστηριασμούς**, χωρίς μάλιστα καμία προστασία για την πρώτη κατοικία.

Τι προσδοκά να πάρει; Μια νέα αφήγηση τύπου **success story**. Ότι μπορεί τα Μνημόνια να μην σκίστηκαν, αλλά... ολοκληρώθηκαν. Και μάλλον, "το ένα χέρι νίβει το άλλο".

Υπάρχει τελικά "σταθεροποίηση";

Στην όλη δημόσια συζήτηση και την αρθρογραφία του οικονομικού τύπου, προκύπτει ότι η σταθεροποίηση του τραπεζικού συστήματος είναι γεγονός. Μια βαθύτερη ανάγνωση, όμως, οδηγεί στο συμπέρασμα, ότι πέρα από την **φανομενική ισορροπία**, υπάρχουν ακόμη ανοιχτά πεδία και ερωτήματα.

Η πραγματικότητα στους χώρους εργασίας και όχι μόνο, δείχνει ότι υπάρχει τεράστια **συρρίκνωση της τραπεζικής δραστηριότητας**. Τα γκισέ λειτουργούν ως μηχανισμοί είσπραξης - πληρωμής. Παραμένει ζητούμενο η **εισοδή καταθέσεων** σε όρους βιωσιμότητας. Με την συνεχιζόμενη πολιτική **μνημονιακής λιτότητας**, όμως, αναρωτιέται κανείς πως θα γίνει αυτό.

Η κυκλοφορία χρήματος δεν αναπτύσσεται, αφού ελάχιστα είναι τα νέα δάνεια, ενώ επικρατεί το κυνήγι των **ρυθμίσεων** και των επανοισπραξιών. Κι αυτό γιατί ο κύριος παράγοντας που απειλεί την σταθερότητα του τραπεζικού συστήματος είναι το κολοσσιαίο μέγεθος των **κόκκινων δανείων**. Παρά τις συνεχείς πωλήσεις δανείων στα **funds**, πολύ πέρα από τα ποσά που διαβεβαίωναν οι τραπεζίτες και διάφοροι κυβερνητικοί παράγοντες, το πρόβλημα δεν έχει αντιμετωπιστεί. Γι αυτό και η "σιδηρά πυγμή" στο πεδίο των **πλειστηριασμών**, με τεράστιες κοινωνικές επιπτώσεις.

Οι **μεσολαβητικές εργασίες** είναι πια κύριο τραπεζικό αντικείμενο. Είναι πρόσφατη η "μάχη των POS", και οι τραγελαφικές σκηνές με την κατάρρευση του ηλεκτρονικού συστήματος...

Η όλη κατάσταση θυμίζει τελικά μια **"ευθραυστη ισορροπία"**. Στην οποία η **συρρίκνωση των τραπεζών, το ολιγοπώλιο, η επίθεση στα εργασιακά δικαιώματα** και την κοινωνία αποτελούν τον δείκτη "σταθεροποίησης".

Ενδεχόμενες ανακατατάξεις και νέες τράπεζες

Αυτό που δεν μπορεί να αποκλειστεί ως αποτέλεσμα των stress test, είναι η δημιουργία συνθηκών ώστε να ανοίξει ένας νέος κύκλος ανακατατάξεων στο εγχώριο τραπεζικό σύστημα. Διότι αν όντως διαπιστωθούν προβλήματα στην μία ή την άλλη τράπεζα, τότε η διέξοδος για να αποφευχθεί μια γενικευμένη οικονομική αναταραχή, θα είναι οι **κινήσεις συγχώνευσης**.

Από τη στιγμή, μάλιστα, που στις δύο από τις 4 συστημικές υπάρχει κοινός βασικός μέτοχος, τότε ενδεχομένως να είναι συμφέρουσα για τον ίδιο η συγκέντρωση δυνάμεων. Αν λοιπόν το **μπλοκ του Paulson επιχειρήσει την ενοποίηση Πειραιώς και Alpha**, τότε η ανισορροπία μεγεθών θεραπεύεται μόνο με αντίστοιχη κίνηση ανάμεσα στις άλλες δύο τράπεζες. Με αναπάντητο το αν θα μιλάμε για συγχώνευση ή για εξαγορά. Και με δεδομένο πάντα, ότι η Eurobank ιδιοκτήτη έχει, ενώ το ΤΧΣ μπορεί να βλέπει θετικά μια δυνατότητα **"απαλλαγής"** του από την ΕΤΕ.

Στην σφαίρα των πιθανών σεναρίων όλα αυτά. Ακόμη κι αν δεν συμβούν ακριβώς

έτσι, η μέχρι τώρα συγκέντρωση του τραπεζικού συστήματος έχει αφήσει άπλετο χώρο στο διεθνές κεφάλαιο για **νέα τραπεζικά εγχειρήματα**.

Εδώ και δύο χρόνια λειτουργεί ήδη στην Θεσσαλονίκη η **ProCredit**, μια βουλγαρική τράπεζα γερμανικών και άλλων συμφερόντων. Υπάρχουν φυσικά και άλλα παρατήματα ξένων τραπεζών, όχι όμως με πλήρη εμπορική δραστηριότητα. Το τελευταίο διάστημα εμφανίστηκε, ωστόσο, το πρώτο εγχείρημα δημιουργίας νέας εμπορικής τράπεζας. Η εξαγορά και μετεξέλιξη της πρώην Credicom στην **Praxia Bank**, είναι μια εικόνα από το μέλλον. Μέσα στο 2018 η τράπεζα αναμένεται να λειτουργήσει πλήρως.

Το μεγάλο στοίχημα για εμάς είναι να διεκδικήσουμε την νομοθέτηση της **υποχρεωτικής επεκτασιμότητας της κλαδικής σύμβασης σε όλον τον κλάδο**. Σε αντίθετη περίπτωση, κι αν η τάση είναι αυτή που περιγράφουμε, τότε ένα όλο και μεγαλύτερο κομμάτι θα βρίσκεται εκτός κλαδικής, δημιουργώντας όρους περαιτέρω υποβάθμισης των **εργασιακών σχέσεών μας**.

ΦΑΚΕΛΟΣ ΤΡΑΠΕΖΕΣ

Η επέλαση των fintech και του εξωτραπεζικού τομέα

Αν πάντως αναλογιστούμε τη διεθνή τάση, η πρόκληση που αντιμετωπίζει ο κλάδος είναι η επέλαση των fintech και εξωτραπεζικών χρηματοδοτικών εταιριών. Αυτό που μέχρι πρόσφατα ονομάζαμε "γκρίζο τραπεζικό τομέα". Τα νούμερα διεθνώς δείχνουν ιλιγγιώδη ανάπτυξη, και είναι θέμα χρόνου η τάση αυτή να αποτυπωθεί και στην ελληνική πραγματικότητα.

Πρόκειται για εταιρίες που από τη μία εκμεταλλεύονται την **τεχνολογία** (ψηφιακές εφαρμογές, blockchain, κρυπτονομίσματα κ.α.) για να αναπτύξουν υπηρεσίες εξυπηρέτησης και μεσολάβησης, ενώ από την άλλη βρίσκονται **εκτός των στενών ορίων των περιορισμών** που υπάρχουν από τη Βασιλεία και άλλες ρυθμιστικές αρχές.

Ήδη στην χώρα μας υπάρχουν εταιρίες χρηματοοικονομικής μεσολάβησης, οι οποίες μάλιστα **διεκδικούν σημαντικό μερίδιο**, ειδικά στις πληρωμές, τα POS κλπ. Ταυτόχρονα, πρόσφατα εισήχθη νομικό πλαίσιο που δίνει δικαιώματα ακόμη και εγγυήσεων σε "μη τραπεζικά χρηματοδοτικά ιδρύματα".

Είναι συνεπώς σοβαρό το ενδεχόμενο να δούμε μελλοντικά την **μεταφορά σημαντικού κομματιού τραπεζικής εργασίας** σε εταιρίες αυτού του τύπου. Ενώ ταυτόχρονα, **το προσωπικό τους δεν θα έχει καθεστώς τραπεζο-υπάλληλου**, κάτι που επίσης θα λειτουργήσει ως πίεση σε βάρος μας.

Μας επηρεάζουν όλα αυτά; Και τι τράπεζες θέλουμε;

Οι παραπάνω εξελίξεις προφανώς δεν καταγράφονται για δημοσιογραφικούς λόγους. Εκτιμούμε ότι η νέα φάση του εγχώριου τραπεζικού συστήματος και οι εξελίξεις εντός και εκτός αυτού, διαμορφώνουν ένα περιβάλλον στο οποίο δημιουργούνται **απειλές για τους/τις εργαζόμενους/-ες στις τράπεζες**.

Το **συνδικαλιστικό κίνημα** οφείλει έγκαιρα να διαβάσει τις εξελίξεις αυτές και να προετοιμάσει τις αντιστάσεις του. Στο σημείο αυτό, όμως, πρέπει να τεθεί ένα καίριο ερώτημα. **Τι τράπεζες θέλουμε και για τι αγωνιζόμαστε;**

Ως "Πρωτοβουλία" από την αρχή έχουμε απαντήσει στο ερώτημα αυτό. Ξεκινώντας από την σπουδαιότητα και την

επίδραση της τραπεζικής στην κοινωνία, την αντιλαμβανόμαστε ως **δημόσιο αγαθό**. Για το λόγο αυτό αγωνιζόμαστε για **τράπεζες υπό δημόσια ιδιοκτησία, κοινωνικό και εργατικό έλεγχο**. Διότι σε ένα τέτοιο πλαίσιο βλέπουμε τους όρους με τους οποίους οι τράπεζες θα πάψουν να λειτουργούν ως μηχανισμοί συσσωρευσης κέρδους και θα μετατραπούν σε εργαλεία υπέρ της κοινωνίας, της παραγωγικής ανασυγκρότησης και της ανάπτυξης με κοινωνικούς όρους. Θα μπορούν να προστατεύουν την λαϊκή αποταμίευση και στέγη. Να ενσωματώνουν την τεχνολογία με όρους προστασίας της εργασίας και βελτίωσης των συνθηκών της. Σε ένα τέτοιο πλαίσιο,

τέλος, θα μπορεί να υπάρχει διαφάνεια και έλεγχος στις χρηματοδοτήσεις και την πολιτική των τραπεζικών στελεχών.

Ένας τέτοιος δρόμος σίγουρα θα απαιτήσει συγκρούσεις και γι αυτό θα πρέπει να είναι καλά **προετοιμασμένος και βασισμένος στην ενεργή συμμετοχή** της συλλογικής βάσης. Είναι όμως ένας δρόμος που εξυπηρετεί τα **συμφέροντα εργαζομένων και κοινωνίας**.

Ο άλλος δρόμος είναι αυτός που ξέρουμε. Αυτός που ακολουθείται από τις **συνδικαλιστικές ηγεσίες**. Είναι ο δρόμος της αποδοχής της των μονόδρομων και της συμμόρφωσης σε αυτούς. Είναι ο **δρόμος των υποχωρήσεων και της ήττας**. Κι αυτόν, σίγουρα δεν τον επιλέγουμε.

Σχέδια για περαιτέρω μείωση των θέσεων εργασίας στην ΕΤΕ Νέα "εθελούσια"; ΟΧΙ, ευχαριστώ!

Όλα δείχνουν ότι η ΕΤΕ σχεδιάζει και νέα μείωση προσωπικού, ακολουθώντας τον χορό που άνοιξαν οι Πειραιώς και Eurobank το τελευταίο δίμηνο. Ο σχεδιασμός, όμως, δημιουργεί μία απορία. Μέχρι τώρα, η αιτιολόγηση των "εθελουσιών", ήταν ότι υπήρχε σαφής υποχρέωση από τα πλάνα αναδιάρθρωσης της τράπεζας για δραστικό περιορισμό των εργαζομένων της. Που πλέον, είναι κάτω από τον "στόχο" των 10 χιλιάδων. Χωρίς, φυσικά, να προσμετρώνται οι ενοικιασμένοι, που "χρεώνονται" ως εργαζόμενοι στην πάροχο εταιρία, σε μια αποθέωση του παραλογισμού... Αιτιολόγηση που εγκλώβισε και την πλειοψηφία του ΣΥΕΤΕ, η οποία αναγνωρίζει τα πλάνα αναδιάρθρωσης ως μια "αναγκασιότητα", μέσα στην οποία πρέπει να "την βολέψουμε" κουτσά-στραβά. Αφού λοιπόν ο μεγάλος "στόχος" πιάστηκε, ποια είναι ακριβώς η ανάγκη που οδηγεί στα σχέδια για νέα "εθελούσια";

Πρώτα από όλα, υπάρχει άμεση συνάφεια με τα συνολικά σχέδια σε επίπεδο κλάδου. Κι όπως αποδεικνύεται από τις εξελίξεις σε Πειραιώς και Eurobank, στόχος είναι η βαθμιαία υποκατάσταση σταθερής εργασίας από outsourcing και εργολαβίες.

Έπειτα, υπάρχει ο ψηφιακός μετασχηματισμός της τραπεζικής. Ο οποίος, όπως δείχνει και η πρόσφατη μελέτη του INE/OTOE, λειτουργεί ως μελλοντική απειλή για σημαντικό αριθμό θέσεων εργασίας. Άρα το έδαφος προετοιμάζεται, στο βαθμό που σχετικές εφαρμογές είναι ήδη έτοιμες.

Στην επικαιρότητα βρίσκονται τα επικείμενα stress test. Κι επειδή κανείς δεν μπορεί να προεξοφλήσει τα αποτελέσματά τους, και κυρίως όσα από αυτά δεν δημο-

σιοποιούνται, δεν μπορεί να αποκλειστεί ένας νέος κύκλος ανακατατάξεων στο εγχώριο τραπεζικό σύστημα. Κι εδώ ίσως ισχύει το "των φρονιμών τα παιδιά"...

Υπάρχουν, τέλος, οι μέτοχοι, οι επόπτες και το ΤΧΣ. Που απαιτούν κέρδη και μάλιστα άμεσα. Κι ένας από τους πάγιους τρόπους είναι ο περιορισμός του λειτουργικού, όπως λένε, κόστους. Που σχεδόν πάντα καταλήγει στο μισθολογικό. Από την ίδρυσή της η "Πρωτοβουλία" έχει πάρει σαφή αρνητική θέση ενάντια στις "εθελούσιες". Για εμάς, πρόκειται για μέθοδο απόλυσης. Κοστίζει στην εργοδοσία κάτι παραπάνω από τις κανονικές απολύσεις, ωστόσο ούτε πολιτικό κόστος χρεώνεται για τη μαζική μείωση προσωπικού, ούτε συλλογικές αντιστάσεις βρίσκει, αφού οι συνδικαλιστικές ηγεσίες μένουν στη λογική της "μη απόλυσης", ούτε και προκαλείται γενικότερη οικονομική αναταραχή, όπως ενδεχομένως θα συνέβαινε αν επιχειρούνταν μαζικές απολύσεις.

Επιπλέον, σε ότι μας αφορά ως εργαζόμενους, η "εθελούσια" μειώνει περαιτέρω τις θέσεις εργασίας στην τράπεζα, στερεί εργασιακή εμπειρία, εντείνει την εντατικοποίηση και συμβάλλει στην υποβάθμιση των σταθερών εργασιακών σχέσεων. Η τάση στον κλάδο, μάλιστα, δείχνει ότι και το "εθελοντικό" στοιχείο πάει περίπατο. Μιλάμε πλέον για εκβιαστική εξώθηση στην "χρυσή και βελούδινη" αποχώρηση.

Η "Πρωτοβουλία" θα φωνάζει και πάλι ΟΧΙ όταν τα σχέδια της τράπεζας γίνουν πράξη. Ο ΣΥΕΤΕ ωστόσο από τώρα οφείλει να προετοιμάσει την αντίσταση και την προστασία των συναδέλφων από τις εργοδοτικές πιέσεις.

Τι συνέβη πρόσφατα σε Πειραιώς και Eurobank

Εν μέσω συγκέντρωσης του κλάδου, ανακεφαλαιοποιήσεων και πλάνων αναδιάρθρωσης, οι τράπεζες εδώ και χρόνια μειώνουν συνεχώς το προσωπικό τους. Σε σημαντικό βαθμό, αν αναλογιστούμε, ότι σε 8 χρόνια χάθηκε πάνω από το 35% των θέσεων εργασίας.

Μέχρι τώρα ακολουθήθηκε η λογική των "εθελουσιών", που χρύσωνε το χάπι για τους εργαζόμενους, και κυρίως για τις συνδικαλιστικές ηγεσίες, που όλο αυτό το διάστημα επέδειξαν ανοχή και στην ουσία έβαλαν πλάτη για την τεράστια μείωση προσωπικού. Το τελευταίο δίμηνο, και με βάση τα γεγονότα στις Πειραιώς και Eurobank, το "δόγμα" της εργοδοσίας φαίνεται να αλλάζει.

Χριστουγεννιάτικα, η Πειραιώς ανακοίνωσε την απόσχιση των κλάδων φύλαξης και καθαριότητας. Απολύοντας άμεσα 120 άτομα, με "τυράκι" την εργασία σε εργολαβική εταιρία με τους ίδιους όρους για δύο χρόνια. "Κοιμάσα τραπεζοϋπάλληλος και ζυπνάς ενοικιασμένος", όπως ειπώθηκε χαρακτηριστικά. Υπήρξε δυναμική αντίδραση των εκεί σωματείων, και το ζήτημα αρχικά πάγωσε για ένα μήνα. Κι από τότε δεν επανήλθε, αν και γνωρίζουμε ότι οι περισσότεροι εμπλεκόμενοι αποχώρησαν με την εθελούσια που ήδη έτρεχε.

Στην Eurobank, από τις 22/1 ως τις 2/2, πλήθος συναδέλφων βρέθηκαν αντιμέτωποι με κάθε είδους πιέσεις, ωμούς εκβιασμούς, στοχοποιήσεις, "παρανέσιες", προσωπικό ή υπηρεσιακό εξευτελισμό, εκδικητικές διώξεις και άλλα μεσαιωνικά μέτρα, ώστε να εξαναγκαστούν να συμμετέχουν στην κατ' όνομα "εθελούσια". Ένα βίαιο πογκρόμ, ακόμη και με εκβιαστικές μεταθέσεις σε "διεύθυνση-φάντασμα"!

Είναι προφανές ότι οι τράπεζες θέλουν πάση θυσία να ξεμπερδέψουν με τους τραπεζοϋπάλληλους, τα εργασιακά τους δικαιώματα και τις συμβάσεις τους. Και θέλουν να το κάνουν αυτό γιατί έχουν αποφασίσει να μας αντικαταστήσουν μέσω outsourcing, φθηνότερα, δίκως εργασιακές αξιώσεις και με πλήρη "ευελιξία". Και βρίσκουν ισχυρό σύμμαχο στην κυβέρνηση. Η οποία έχει αποδεχθεί πλήρως τα πλάνα αναδιάρθρωσης, όπως και όλες οι πολιτικές δυνάμεις του "μνημονιακού μπλοκ". Γνωρίζοντας τις συνέπειες που επιφέρουν στα δικαιώματα και τις θέσεις εργασίας των τραπεζοϋπαλλήλων.

Το πελατοκεντρικό φέρνει την ατομική στοχοθεσία

Το εργασιακό στρες και η ανάγκη μαζικών προσλήψεων

Δεν θα ήταν υπερβολή, εάν υποστηριχθεί, ότι μια από τις βασικές συνέπειες της αποδιάρθρωσης των εργασιακών σχέσεων αποτελεί το γενικευμένο πλέον και υπό διαφορετικές μορφές εκδηλούμενο **εργασιακό στρες** που στην κυριολεξία ταλανίζει και εν τέλει αποδιοργανώνει το σύνολο σχεδόν του ανθρώπινου δυναμικού σε οργανισμούς και επιχειρήσεις.

Το άγχος θεωρείται από τους μισούς περίου Ευρωπαίους εργαζόμενους σύνηθες φαινόμενο στον χώρο εργασίας τους. Είναι μια **“σύγχρονη” κοινωνική νόσος, μια μορφή βίας** απέναντι στους εργαζόμενους/ες. Μπροστά στο κινήγι του κέρδους οι εργοδότες αδιαφορούν για **ζητήματα ψυχικής υγιεινής και ασφάλειας** στους χώρους δουλειάς.

Φυσικά, η Εθνική δεν αποτελεί εξαίρεση. Στοχοθεσία, multitasking, πελατοκεντρικό, πολλαπλά καθήκοντα, εργασιακή κινητικότητα. Όσο ευφάνταστες και μοντέρνες λέξεις κι αν χρησιμοποιήσουν δεν μπορούν να αποκρύψουν την ακραία εργασιακή πραγματικότητα που βιώνουμε.

Η εντατικοποίηση και η εργασία λάστιχο, με εργαζόμενους που τρέχουν πανικόβλητοι όλη μέρα χωρίς χρόνο να σκεφτούν, να συζητήσουν και προπάντως να διεκδικήσουν, αποτελούν το όραμα της Διοίκησης της ΕΤΕ.

Και όλα αυτά **δίχως να καταγράφονται (πόσο μάλλον να πληρώνονται) οι νόμιμες υπερωρίες**, όπως αποδεικνύεται από τις συχνές παραβιάσεις που καταγράφει η Επιθεώρηση Εργασίας.

Η εφαρμογή του πελατοκεντρικού μοντέλου λειτουργίας αποτελεί κάτι σαν “Ιερό Γκράαλ” για τη Διοίκηση τα τελευταία χρόνια. Δοκιμάστηκε πιλοτικά σε μικρό αριθμό καταστημάτων, και πλέον ήρθε η στιγμή που τα πράγματα ωρίμασαν. Με την Εγκύκλιο Α’3/28.2.18 **το πελατοκεντρικό επεκτείνεται σε όλο το Δίκτυο της ΕΤΕ.**

Θυμόμαστε ότι στην αρχική φάση υπήρξε σωστά μια **σοφρή αντίδραση** από την πλευρά του ΣΥΕΤΕ. Στην πορεία, όμως, η πλειοψηφία του ανέχτηκε την πιλοτική λειτουργία του μοντέλου, ενώ στην συνέχεια το “ξέχασε”, ή μάλλον **άφησε το φρούτο να ωριμάσει.**

Η διοίκηση, ωστόσο, δεν ξεχνάει. Και θέτει σήμερα σε καθολική εφαρμογή ένα αμφιλεγόμενο μοντέλο. Το οποίο μπορεί να εστιάζει την όλη λειτουργία στην “βελτιστοποίηση της εξυπηρέτησης του πελάτη”, **επιφέρει, όμως, σοβαρές συνέπειες στις εργασιακές συνθήκες και την καθημερινότητα του προσωπικού** στα καταστήματα.

Αρχικά η σκέψη μας πάει στο **άγχος** και κυρίως τους **κινδύνους** από το φόρτωμα των συναδέλφων με **νέα αντικείμενα**, στα οποία υπάρχει ελλιπής εκπαίδευση ή εμπειρία. Διότι μπορεί το δόγμα της διοίκησης να είναι η “εξυπηρέτηση”, αλλά κανείς εκεί ψηλά δεν αναρωτιέται **από ποιους και σε τι συνθήκες γίνεται ή αν υπάρχει επαρκής υποστήριξη και κάλυψη.** Μάλλον κι εδώ εφαρμόζεται το **“σκάσε και κολύμπη”...**

Αν, πάλι, κοιτάξουμε βαθύτερα, τότε αποκαλύπτεται ο μεγάλος στόχος της διοίκησης, η εφαρμογή της **ατομικής στοχοθεσίας.** Προφανώς και η επέκτασή της στο σύστημα αξιολόγησης. Κι επειδή δεν ζούμε σε άλλον πλανήτη, ξέρουμε ότι τόσα χρόνια “εν κρυπτώ” **η προσαρμογή στους στόχους καταγράφεται και αξιοποιείται** ποικιλοτρόπως. Το πελατοκεντρικό, όμως, ανοίγει την πόρτα για την **θεσμοποίηση** της. Μαθαίνουμε, μάλιστα, ότι τεστάρονται και **σχετικές on-line εφαρμογές.**

Πώς Αρκεί να αναλύσει κανείς τη σύνθεση της συντριπτικής πλειοψηφίας των καταστημάτων. Όπου τις περισσότερες φορές, **ένας / μία υπάλληλος ισούται με μία ομάδα.** Τόσο απλά, λοιπόν. Αλλά εκεί ψηλά θα μιλάνε ακόμα για “ομαδικούς στόχους”. Και για καθρεφτάκια ιθαγενών, ίσως.

Ο κλάδος μας είναι πρωτοπόρος σε καρδιαγγειακά νοσήματα σχετιζόμενα με το **εργασιακό στρες.** Και είναι επιστημονικά αποδεδειγμένο, ότι η **ατομική στοχοθεσία επιτείνει τους στρεσογενείς παράγοντες.** Τίθεται ευθέως, συνεπώς, **ζήτημα υγιεινής και ασφάλειας** από την εφαρμογή του πελατοκεντρικού μοντέλου.

Ο ΣΥΕΤΕ οφείλει να παρέμβει για να προληφθούν οι παραπάνω συνέπειες. Ταυτόχρονα είναι **αναγκαία η ενεργή δραστηριοποίηση** των εργαζόμενων που θα βρεθούν αντιμέτωποι-ες με αυτές. **Αντιστεκόμαστε στα σχέδια της διοίκησης συλλογικά και μαχητικά.**

Οφείλουμε να σημειώσουμε ότι στην κατάσταση αυτή συμβάλλει και η **ανοχή της ηγεσίας του ΣΥΕΤΕ,** η οποία περιορίζεται σε νοουθεσίες προς τη διοίκηση.

Να μην τους αφήσουμε! Καλούμε όλους τους συναδέλφους/ισσες να μας **καταγγέλλουν** κάθε περιστατικό **εργοδοτικής αυθαιρεσίας και πίεσης. Διεκδικούμε αξιοπρεπείς και ανθρώπινους ρυθμούς εργασίας.**

Ακόμα, καλούμε τις **ΕΑΚ ή επιτροπές** στους χώρους εργασίας να **καταγράφουν τις ώρες υπερωριακής απασχόλησης** και να “βομβαρδίζουν” τον ΣΥΕΤΕ με e-mail και fax, απαιτώντας συνολική αντιμετώπιση του ζητήματος.

Επιπλέον, για να δοθεί κεντρική λύση στο μείζον αυτό πρόβλημα, ως **“Πρωτοβουλία” διεκδικούμε να καταγράφεται η ώρα αποχώρησης των εργαζομένων με ηλεκτρονικό σύστημα** και έτσι να καταγράφονται και οι υπερωρίες.

Θέτουμε ως αιχμή για την επόμενη περίοδο την **διεκδίκηση προκήρυξης Δημοσίου Διαγωνισμού μαζικών προσλήψεων τακτικού προσωπικού.**

ΠΟΙΟΙ ΕΙΜΑΣΤΕ

Η Πρωτοβουλία είναι μια νέα συνδικαλιστική κίνηση στην ΕΤΕ. Το κείμενο της δρωτικής διακήρυξης είναι αναρτημένο στην ιστοσελίδα μας. Όσοι και όσες υπογράφετε το κείμενο αυτό, πήραμε την πρωτοβουλία να προχωρήσουμε στη συγκρότηση μιας ανεξάρτητης, ομηγοτικής, ενωτικής, δημοκρατικής συνδικαλιστικής κίνησης κόντρα στον καμμοτικό, κυβερνητικό (σε όλες τις εκφάνσεις του), εργοδοτικό και γραφειοκρατικό συνδικαλισμό.

Δεν επιθυμούμε μια “κλειστή” και “από το πάνω” διοίκηση. Αντίθετα, σκοπεύουμε να αναζητήσουμε το διάλογο στους χώρους εργασίας, να οργανώσουμε συναντήσεις και να επικοινωνήσουμε τις πιο πάνω ιδέες.

Η 3^η αξιολόγηση και η πρώτη επίθεση στα συνδικαλιστικά δικαιώματα

Στις 15 Γενάρη η κυβέρνηση ψήφισε το νομοσχέδιο με τα προσαπαιτούμενα της 3^{ης} αξιολόγησης. Με το νέο νόμο, περιορίζεται δραστικά το **απεργιακό δικαίωμα**, ξεκινώντας από τα «κύτταρα» του συνδικαλιστικού κινήματος, που είναι τα **πρωτοβάθμια σωματεία**. Η διάταξη για πλειοψηφία 50% επί του συνόλου των μελών, βάζει ανυπέρβλητα εμπόδια στις απεργίες σε επίπεδο επιχείρησης.

Ταυτόχρονα, στις 1500 σελίδες, επεκτείνονται οι **ηλεκτρονικοί πλειστηριασμοί** και για χρέη προς το Δημόσιο, περιορίζονται ή **κόβονται οικογενειακά και προνοιακά επιδόματα**, εισάγονται **αντεργατικές ρυθμίσεις** σε κρίσιμους

χώρους όπως η εκπαίδευση και η υγεία, **επιταχύνονται και προωθούνται νέες ιδιωτικοποιήσεις**, ενώ τα δημόσια αγαθά του νερού, του φυσικού αερίου και της **ηλεκτρικής ενέργειας** αναγνωρίζονται πλέον νομοθετικά ως κοινά αγαθά ελεύθερα εμπορεύσιμα, με ότι αυτό επιφέρει στην κοινωνική πλειοψηφία.

Σχετικά με τον κλάδο μας, εισάγεται πλαίσιο για την παροχή **χρηματοοικονομικών υπηρεσιών από απόσταση**, κάτι που αποτελεί εξυπηρέτηση των τραπεζών στον δρόμο που έχουν χαράξει για την περαιτέρω ψηφιοποίηση της λειτουργίας τους. Ενώ στο παιχνίδι μπαίνει και ο **“γκρίζος τραπεζικός τομέας”** (funds και άλλα κεφάλαια), αφού υπάρχει “πονηρή” διάταξη, που επιτρέπει σε πάσης φύσης χρηματοδοτικά ιδρύματα (άρα όχι μόνο τράπεζες) να παρέχουν **εγγυήσεις σε ιδιώτες για συμβάσεις δημοσίου...**

Γιατί, όμως, **επιλέγουν τώρα να χτυπήσουν την απεργία**; Παρότι τα χτυπήματα που έχει δεχτεί το εργατικό κίνημα τα τελευταία 7 χρόνια είναι πολύ βαριά, δεν ήταν αρκετά δυνατά ώστε να σπάσουν τη ραχοκοκαλιά του. Κυβέρνηση και “θεσμοί” γνωρίζουν πως η **σημερινή φάση της «κοιλιάς» του**

κινήματος είναι προσωρινή. Αργά ή γρήγορα οι εργαζόμενοι θα βρουν τις δυνάμεις και τον τρόπο να ξανασηκωθούν για να παλέψουν ενάντια στον εργασιακό μεσαίωνα. Αυτοί, λοιπόν, από την πλευρά τους ετοιμάζονται για τους επόμενους αγώνες χτίζοντας από τώρα τα εμπόδια.

Η ΓΣΕΕ από την άλλη σφουρίζει αδιάφορα. Γεγονός είναι, ότι το χτύπημα στα πρωτοβάθμια σωματεία συμβάλλει στην περαιτέρω **γραφειοκρατικοποίηση** του συνδικαλισμού. Θα αποδυναμωθούν ακόμη περισσότερο οι φωνές που αμφισβητούν τις συνδικαλιστικές ηγεσίες και την απαξίωση στην οποία έχουν οδηγηθεί. Θα περιοριστεί κι άλλο η δυνατότητα των εργαζομένων να καθορίζουν την εξέλιξη των αγώνων.

Γιαυτό και πρέπει να συνεχιστεί ο αγώνας για την **αλλαγή των συσχετισμών** στα σωματεία και το συνδικαλιστικό κίνημα, ώστε να απομονωθούν όσοι εκπροσωπούν λογικές εργοδοτικού, κομματικού, κυβερνητικού και γραφειοκρατικού συνδικαλισμού. Φαινόμενα που συνήθως οδηγούν σε οδυνηρές αναδιπλώσεις ή σε παιχνίδια σκοπιμοτήτων που υποσκάπτουν “από τα μέσα” την **αποτελεσματικότητα του συνδικαλιστικού κινήματος**.

Uri Teller: Τα μηχανήματα του διαβόλου

[...] Το νέο σύστημα ηλεκτρονικής υπογραφής.

Δε μπορεί να μην παρατηρήσατε ότι στις περισσότερες υπηρεσίες/τράπεζες πλέον δεν υπογράφουμε σα μπουρτζόβλαχοι με στυλό πάνω στο χαρτί. Ένας αέρας εκουγχρονισμού έφερε κάτι νέα φοβερά μηχανήματα που μοιάζουν με tablet και όλοι υπογράφουμε εκεί. Ναι λοιπόν, άλλο ένα θέμα, η **χειρόγραφη υπογραφή, προστέθηκε στη λίστα με αυτά που θα διηγείσαι στα εγγόνια σου στο μέλλον**.

[...] Και τώρα εσύ γιατί γκρινιάζεις ρε Uri, θα με ρωτήσετε. Σε λίγο θα τα πεις και μηχανήματα του διαβόλου, να πούμε.

Το πρόβλημα είναι ότι αυτά είναι όντως **μηχανήματα του διαβόλου**. Για τον απλούστατο λόγο ότι είναι **πιο αργά κι από την κόλαση**. Σε υπολογιστικά συστήματα της προηγούμενης δεκαετίας κομπωσάμε συσκευές της επόμενης και κάθε μέρα γίνεται χαμός, όχι επειδή έχουμε πολλή δουλειά αλλά επειδή **κολλάνε** συνέχεια. Και φυσικά τη γκρίνια την ακούμε εμείς. Είναι τρομερό να ξοδεύουν ολόκληροι οργανισμοί τέτοια ποσά για τον “εκσυγχρονισμό” του συστήματός τους και να δουλεύουμε με ταχύτητες δεκαετίας '60. Χώρια που αν θες να κάνεις σωστή δουλειά, το μπακαλοτέφτερο δεν το γλιτώνεις.

Υποτίθεται ότι με την αυτοματοποίηση των υπηρεσιών, οι ταχύτητες στην εξυπηρέτηση θα ήταν τόσο μεγάλες που στο μέλλον δε θα χρειάζονται υπάλληλοι. Φοβόμασταν μάλιστα ότι αυτό θα οδηγούσε άρον άρον σε μαζικές απολύσεις. Αμ δε. **Αν πάνε έτσι τα συστήματα στο μέλλον, με βλέπω ταμιά μέχρι τα ογδόντα**. Όχι τίποτα άλλο, θα παριστάνω και τον κουφό και θα βγάζω το άχτι μου από τους τωρινούς παππούδες που εξυπηρετώ καθημερινά.

Πάντως ρε παιδί μου, άλλο πράγμα η τεχνολογία. Παλιά, η υπογραφή σου ήταν ασπλά για τον π@#%\$. Τώρα είναι

C://ypologistis/arxeia/ypografes/giatonp@#%\$.jpg. Ένας ολόκληρος καινούριος κόσμος ανοίγεται μπροστά στα μάτια μας. Έχεις βέβαια και τον κλασικό μπάριμα ο οποίος παίρνει τον κανονικό hic και υπογράφει πάνω στο τάλμπλετ και το μουτζουρώνει. Περιμένω καμιά μέρα να βγάλει κανένας **αφηρημένος επιχειρηματίας τη σφραγίδα του και να την κοπανήσει πάνω στην οθόνη να γίνει θρούφαλλα να τελειώνουμε**.

Το χειρότερο είναι με τις ήδη **δυσανάγνωστες υπογραφές**. Δεν ξέρω αν έχετε δει ποτέ λογότυπο black metal συγκροτήματος. Πάντα απορούσαμε πώς τα έφτιαχναν αυτά τα σκοτεινά, δυσνόητα και περιεργα λογότυπα. Η απάντηση είναι ότι, πολύ απλά, **αντέγραφαν τις υπογραφές των παππούδων τους**. Έχω δει γιαγιάδες να υπογράφουν λες και είναι οι Rotting Christ. Εν τω μεταξύ, είναι τόσο **εκνευριστικό να γράφεις με κατεστραμμένο πληκτρολόγιο** που πιστεύω ότι αν έγραφα αυτό το κείμενο με στυλό, πιο γρήγορα θα τελείωνα. [...]

Αναδημοσίευση αποσπάσματος - Πηγή: bakiri.website